

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการเสริมสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ของวัยรุ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีระเบียบวิธีการศึกษา ดังนี้

3.1 ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย พฤติกรรมการใช้บริการเสริมสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ของวัยรุ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยใช้คำถาม 6Ws 1H และแนวคิดส่วนประสมการตลาดบริการ ซึ่งเนื้อหาที่จะศึกษาประกอบด้วย ลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ วัตถุประสงค์ในการใช้บริการ บทบาทของกลุ่มต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการ โอกาสในการใช้บริการ ช่องทางหรือแหล่งที่ใช้บริการ ขั้นตอนในการตัดสินใจใช้บริการ ระดับผลของส่วนประสมการตลาดบริการที่มีต่อการใช้บริการ และปัญหาที่พบในการใช้บริการ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ วัยรุ่นอายุระหว่าง 14-22 ปี (ศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2548: ออนไลน์) อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 10,211 คน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2551: ออนไลน์)

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ไม่ทราบจำนวนประชากรวัยรุ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่ใช้โทรศัพท์มือถือที่แน่นอน จึงอ้างอิงจากการสำรวจ “วัยรุ่นกับสื่อบนมือถือ” โดยทีมวิจัยตลาด i-connect พบว่าวัยรุ่นในต่างจังหวัดมีส่วนร่วมการมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ ร้อยละ 72 (ฐานเศรษฐกิจ, 2551: C3) ดังนั้นกำหนดจำนวนจาก ประชากรวัยรุ่นอายุระหว่าง 14-22 ปี ที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 10,211 คน ประมาณการณจำนวนผู้ที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้คือ ร้อยละ 72 X 10,211 = 7,147.7 หรือ 7,148 คน

ดังนั้นจะทำการคัดเลือกตัวอย่าง จากการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณหาตัวอย่างของ Taro Yamane (ประชุม สุวดี, 2541: 103) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย N = จำนวนประชากรวัยรุ่นอายุระหว่าง 14-22 ปี ที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ และมีโทรศัพท์ที่เคลื่อนที่ใช้ จำนวน 7,148 คน

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง กำหนดไว้ที่ 0.05

n = จำนวนตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

เพราะฉะนั้น

$$n = \frac{7,148}{1 + [7,148 \times (0.05)^2]}$$

$$= \frac{7,148}{18.87}$$

$$= 378.80 \text{ คน}$$

ในการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดขนาดตัวอย่างเป็นจำนวน 396 ตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่ม
ตัวอย่างวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิง กลุ่มละ 198 ตัวอย่าง แบ่งตามช่วงอายุ ระหว่าง 14-22 ปี ช่วง
อายุละ 22 คน เท่ากัน

3.2 วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา 2 ส่วน ได้แก่

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
(Questionnaire) จากกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นอายุ 14-22 ปี ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่
ใช้ และเคยใช้บริการเสริมบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวน 396 ตัวอย่าง

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจาก
เอกสาร หนังสือ วารสาร บทความ สิ่งพิมพ์ และงานวิจัยอื่นๆ ตลอดจนฐานข้อมูลออนไลน์จาก
อินเทอร์เน็ต ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการเก็บข้อมูลจะใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในแบบสอบถามประกอบไปด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน จำนวนเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้บริการในปัจจุบัน ระบบการชำระค่าบริการ ค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เฉลี่ยต่อเดือน และฟังก์ชันการทำงานของเครื่องลูกข่ายที่ใช้

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการเสริมสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ ประกอบด้วย บริการเสริมที่ใช้บริการ วัตถุประสงค์ที่ใช้บริการ ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้บริการสาเหตุที่เลือกใช้บริการเสริม โอกาสที่ใช้บริการเสริม ช่องทางหรือแหล่งที่ใช้บริการเสริม ขั้นตอนในการตัดสินใจใช้บริการเสริม วิธีการรับข่าวสารเกี่ยวกับบริการเสริม ความถี่ในการใช้บริการ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการใช้บริการเสริมบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ ประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางการให้บริการ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ปัจจัยด้านสิ่งนำเสนอทางกายภาพ และปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการใช้บริการเสริมบนโทรศัพท์เคลื่อนที่

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) และการวัดระดับผลของปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) (กฤษณสิทธิ์ รื่นรัมย์, 2549: 87) วัดระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ระดับที่มีผล	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ซึ่งการวัดระดับที่มีผลของปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ย โดยค่าเฉลี่ยที่ได้นำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับที่มีผล
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

3.5 ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2551 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2552 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2552 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552

3.6 สถานที่ในการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จะดำเนินการที่แหล่งที่มีกลุ่มตัวอย่างอยู่จำนวนมาก ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า เช่น ห้างเซ็นทรัลกาสด่วนแก้ว และ ห้างเซ็นทรัลพลาซ่า เชียงใหม่แอร์พอร์ต สถาบันการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย โรงเรียนมัธยม และสถาบันกวดวิชา และ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved